

ikke vilde søge sin Sag fremmet under de nye politiske Forhold, som er skabte ved dette nye Flertal. Jeg takker det radikale Parti i Salen og den højtærede Kultusminister, fordi de er kommet Socialdemokratiet i Møde, og jeg vilde betragte det som et Forræderi overfor de fattige Børn, om vi ikke modtog den Haand, der saaledes er rakt os dels af Regeringen og dels af det radikale Parti.

Fraenkel: Den ærede Ordfører (Wiinblad) kan ikke fralægge sig og Forslagsstillerne Ansvar for, at dette Lovforslag rimeligvis ikke bliver til Lov nu. Naar den ærede Ordfører siger, at jeg kender ikke Lovforslagets Historie, er det ikke rigtigt, den er gentagne Gange blevet fremsat her i Tinget, og den ærede Ordfører ved meget godt, at jeg kender den, og den ærede Ordfører maa forekomme det mig, med et Minimum af Forstaaelse af den nuværende politiske Situation kunne indse, at dette Lovforslag, hvis vi bliver staaende ved Kommunitilskuddet, gaar igennem i det andet Ting. Forholdene er forandrede fra sidst, det var fremme, og det er min Overbevisning, at Lovforslaget med Kommunitilskud kan gaa igennem, og saa faar Børnene noget ud af det, saa bliver der en Skolebespisning, men uagtet jeg erkender, at som Lovforslaget nu er affattet, er der vist Imødekommen af Socialdemokratiet ved, at Statstilskuddet er blevet sat ned, og ved, at Lovforslaget nu tydeligt er blevet betegnet som et Forsøg, tvivler jeg om, at det gaar igennem oppe i det andet Ting i denne Skikkelse. Jeg vil af et oprigtigt Hjerte ønske Lovforslaget alt Held og Lykke dertil, men jeg tror ikke, det gaar igennem deroppe, og gør det ikke det, bærer Socialdemokratiet og den ærede Ordfører Ansvar for derfor.

Ordføreren (Wiinblad): Jeg sagde før, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds gentagne Gange havde røbet, at han ikke kendte dette Lovforslags Historie. Jeg tillader mig at tilføje, at det ærede Medlem aabenbart heller ikke kender Forretningsgangen i de to Ting, thi hvis det ærede Medlem kendte Forretningsgangen i de to Ting, vilde han vide, at det staa Landstinget frit for at foretage Ændringer i dette Lovforslag. Hvis Landstinget ikke kan godkende Statstilskuddet, kan det simpelt hen stryge det, og hvis Landstinget godkender Lovforslaget uden Statstilskud, faar vi det her ned i Tinget igen og kan tage Sagen under

Overvejelse. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlems Udtalelser om Ansvar er ganske hen i Luften. Det er et Forsøg paa at vinde Popularitet blandt Vælgerne i 7de Kreds, men uden nogen som helst alvorlig Ansvarsfølelse og uden noget som helst alvorligt Kendskab til den Sag, han taler om, hverken hvad Forretningsgangen angaar, eller hvad selve Lovforslaget angaar. Hvis Landstinget standser dette Lovforslag eller foretager Ændringer deri efter sit Ønske og sender det ned igen, er det Landstinget, som har Ansvar, og kun Landstinget.

Fraenkel: Den ærede Ordfører (Wiinblad) kan ikke komme udenom Stillingen ved nogle overlegne Bemærkninger om, hvad jeg ved Besked med eller ikke ved Besked med her, og nogle ganske utilladelige Bemærkninger om, hvad der skulde være mit Motiv til at følge en vis Plan med Hensyn til dette Lovforslag. Jeg har kun eet Motiv i saa Henseende, og det er om muligt at skaffe Børn, der trænger dertil, noget at spise, og jeg er overbevist om, at dette Formaal opnaas bedst ved, at vi bringer Lovforslaget tilbage i den Skikkelse, hvor kun Kommunen har at udrede Byrderne ved Lovforslagets Gennemførelse. Alt det andet, den ærede Ordfører har talt om, er Muligheder; jeg tror fjerne Muligheder. Jeg vil dog ønske, at han og ikke jeg vil faa Ret.

Ivar Berendsen: Den meget ærede Ordfører har jo afgjort Ret overfor det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), naar han siger, at den Form, hvori vi i Dag vedtager Lovforslaget, er ikke den endelig afgørende for dets Skæbne, idet Landstinget øjensynligt har ikke blot den konstitutionelle Ret, men i et Tilfælde som dette, hvor Folketinget forlader sit gamle Standpunkt og gaar over til et nyt Princip, ogsaa en moralsk Ret til at forsøge, om der ikke kan opnaas Enighed mellem Tingene om en Ændring af Lovforslaget. Men netop ud fra dette Synspunkt har det ærede Medlem fra Bækkes (L. Rasmussen) Opfordring til at stemme mod Lovforslaget ikke blot vakt min Beklagelse, men ogsaa min Overraskelse. Det forekommer mig, at det ærede Medlem og det Parti, han repræsenterer, efter den Varme, som det ærede Medlem altid har vist denne Sag, meget vel kunde have stillet sig saaledes, at han enten anbefalede sit Parti, og Partiet fulgte ham i, at afholde sig fra at stemme eller